

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: P.O., nar. ..., bytem ...

zastoupeného: Mgr. Václav Voříšek, advokát, sídlem
Ledčická 15, 184 00 Praha 8,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.7.2017 č.j. DSH/7028/17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Horšovského Týna ze dne 24.4.2017 č.j. PO 3337/2017, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 3.800,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal nezohlednění některých zákonných kritérií dle §12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o přestupcích*“), tedy okolnosti přestupku, míru zavinění, pohnutky, a zda byl žalobce pro týž skutek postižen již v disciplinárním řízení, a u zohledněných kritérií nebylo uvedeno, jaký vliv měly na konečnou výši pokuty, tudíž je samotná výměra pokuty nepřezkoumatelná. Rovněž podle žalobce byl porušen zákaz dvojího přičítání, když jako přitěžující okolnost byla hodnocena samotná sankční sazba. Další námitka spočívala v tom, že správní orgán neprokazoval, zda účelem měření bylo zvýšení bezpečnosti provozu dle § 79a silničního zákona, kdy dle žalobce skryté měření rychlosti je překročením pravomocí dle tohoto ustanovení, neboť by k němu musela policie být výslovně zmocněna jako v trestním řádu. Přípustností pořízení záznamu orgánem veřejné moci zcela bez vědomí kontrolované osoby jako důkazního prostředku ve správním řízení se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „*NSS*“) např. v rozsudku ze dne 25.2.2010 sp.zn. 9As 38/2009. Je to přípustné pouze, je-li tento postup v souladu se zákonem a je tento zásah nezbytný v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země i předcházení nepokojům a zločinnosti, k ochraně zdraví nebo morálky, nebo k ochraně práv a svobod jiných. Současně státní moc lze uplatňovat jen v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Z toho podle žalobce vyplývá, že přípustnost záznamů utajovaných jako důkazu, je nutné vždy posuzovat ad hoc. Zásah do soukromí spočívající v pořizování záznamu soukromého vozidla a prostoru ve vozidle spolu s řidičem nemá podle žalobce v zákoně oporu a jedná se o nezákonný důkaz. Dále žalobce namítal, že policisté měřili dvě vozidla za sebou a vozidlo žalobce bylo přitom druhé. Na fotografii je vozidlo druhé, ale žalobce má za to, že mohlo dojít k záměně a byla změřena rychlost prvního vozidla. Další námitka spočívala v tom, že nebyl dodržen předepsaný úhel měření, k čemuž žalobce slíbil doložit geometrickou analýzu měření. Výrok je podle žalobce nedostatečně specifikován, co do místa přestupku označeného jako prodejna jablek, když žalobci není známo, kde se má tato nacházet. Když správní orgán upřesnil předmět řízení specifikací místa přestupku odkazem na prodejnu jablek, nebylo toto specifikováno před vydáním prvostupňového rozhodnutí a žalobci podle jeho názoru nebylo umožněno se s touto změnou obvinění seznámit a vyjádřit se k ní před vydáním rozhodnutí. Poslední námitka se týkala nesouhlasu se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho zástupce na webových stránkách NSS.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žaloba obsahuje námitky, které žalobce ve správním řízení vůbec neuplatnil. Je obecně vhodné, jak vyplývá z judikatury NSS, aby obviněný neuchovával paletu svých námitek proti rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni řízení. Jinak se zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení a navíc se tato obrana může jevit i účelová. Podle rozsudku NSS ze dne 23.4.2015 čj. 2 As 215/2014-43 jakkoliv je správní soudnictví podrobena principu plné jurisdikce, není jeho cílem nahrazovat řízení před správním orgánem, neboť soudní přezkum není odvolacím řízením v plné apelaci. Účastník řízení nemůže svoji liknavost zhojit až v řízení soudním, jinak by byla popřena koncepce správního soudnictví založená na přezkumu pravomocných správních rozhodnutí. Podle žalovaného v ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích je uveden demonstrativní výčet okolností, k nimž se při ukládání pokuty přihlídně. Správní orgán I. stupně uložil sankci v horní polovině zákonem stanovené sazby, neboť žalobce byl již za Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

podobné jednání opakovaně sankcionován, což nevedlo k jeho nápravě. Je podle žalovaného nepochybné, že pořizování záznamu z rychloměru je potřebné k prokazování protiprávního jednání pachatele přestupku. Místo přestupku má žalovaný za dostatečně upřesněné prodejnou jablek, která nahrazuje čp. domu a v blízkosti uvedené komunikace je pouze jedna taková prodejna.

4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 21.1.2017, podle něhož žalobce v tento den ve 20 hod. řídil nákladní motorové vozidlo Peugeot Boxer, RZ ..., na silnici I. třídy č. 26 v obci Semošice, ve směru na Křenovy, a v místě, kde je stanovená rychlost 50 km/h, překročil rychlost o 70 km/h již po zohlednění odchylky. Měřeno bylo rychloměrem Ramer 10C. Žalobce s přestupkem nesouhlasil s tím, že je pojištěn proti pokutám a nechce přijít o body, proto bylo sepsáno oznámení. Podle úředního záznamu Policie České republiky (dále jen „PČR“) z téhož dne bylo měřeno hlídkou u prodejny jablek před stoupáním v obci Semošice. Na záznamu o přestupku pořízeného radarem je zobrazeno jediné vozidlo uprostřed snímku s čitelnou RZ. K tomu je platný ověřovací list k rychloměru.
5. Při jednání dne 24.4.2017 svědek L.H. uváděl, že s měřícím vozidlem stáli u prodejny jablek a měřili v obou směrech. V jednom okamžiku zaměřili dvě vozidla jedoucí za sebou. První osobní vozidlo a druhé dodávka. Dodávku předjeli, dostali se mezi vozidla, obě zastavili v obci Křenovy. Tento svědek projednával přestupek řidiče osobního vozidla a jeho kolega přestupek dodávky. Měřící zařízení obsluhoval jeho kolega. Tento svědek byl řidičem vozidla. Nastavení měřícího zařízení prováděli podle návodu společně.
6. Svědek A.H. potvrdil, že naměřili překročení nejvyšší dovolené rychlosti u dvou za sebou jedoucích vozidel, první bylo osobní vozidlo, druhé dodávka. Vozidla zastavili v obci Křenovy, řidič dodávky si byl přestupku vědom, ale nesouhlasil s pokutou, uváděl, že se řízením živí a nechce přijít o body, a že je pojištěn proti pokutám. Tento svědek obsluhoval měřící zařízení a jeho nastavení prováděli společně.
7. Žalobce se k tomuto jednání nedostavil. Předvolání obdržel osobně 28.3.2017.
8. V prvostupňovém rozhodnutí ve výroku je specifikováno místo přestupku jako „na silnici č. 26, v obci Semošice, v blízkosti prodejny jablek, ve směru na obec Křenovy“. V odůvodnění správní orgán I. stupně konstatoval, že na základě výpovědí svědků, oznámení přestupku a záznamu o přestupku, který obsahuje fotografie zachycující vozidlo řízené žalobcem v okamžiku měření, je nepochybné, že žalobce překročil na předmětném místě nejvyšší dovolenou rychlost. Rychlost byla zjištěna stanoveným měřidlem s platným ověřením. Svědci potvrdili, že měřící zařízení nastavili v souladu s návodem k obsluze. Protiprávní jednání žalobce zjistili při výkonu své služební činnosti a správnímu orgánu není znám žádný jejich vztah k věci či k obviněnému či jiná okolnost snižující jejich věrohodnost a věrohodnost jejich výpovědí. K výši sankce správní orgán konstatoval, že v souladu s §12 přestupkového zákona přihlédl k okolnosti polehčující, tedy že žalobce nezpůsobil žádný závažný následek a současně překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 20 km/h, což je hodnota na spodní hranici limitu rychlosti, která je znakem skutkové podstaty daného přestupku. Jako přítěžující okolnost hodnotil správní orgán skutečnost, že podle výpisu z evidenční karty řidiče se žalobce přestupků dopouštěl opakovaně, za poslední 3 roky má 3 záznamy, z toho 2 právě za překročení nejvyšší dovolené rychlosti, tedy ukládané sankce zjevně k nápravě nevedly. Na základě toho byla uložena sankce, kterou bylo možno uložit od 2.500,-Kč do 5.000,-Kč, ve výši nad Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

polovinou zákonné sazby. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, nicméně neuváděl žádné odvolací důvody, a to ani přes výzvu k doplnění odvolání. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně 9.5.2017. Výzva ze dne 12.5.2017 byla žalobci doručena dne 17.5.2017.

9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí odvoláním napadá. Správní orgán se zabýval otázkou dodržení § 3 a § 52 správního řádu (dále jen „s.ř.“). Žalovaný shledal, že ve věci bylo provedeno dokazování v předmětném rozsahu v souladu s § 52 s.ř.. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jaké podklady správní orgán shromáždil, jak zhodnotil důkazy a jakými úvahami se řídil. Správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 s.ř.
10. Žalobu soud neshledal důvodnou.
11. Žalobce v žalobě především namítal nezohlednění některých zákonných kritérií dle §12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. K porušení §12 odst. 1 zákona o přestupcích dle názoru soudu nedošlo, neboť z výše shrnutého obsahu prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že se zákonnými kritérii stanovenými v tomto ustanovení i možnostmi jejich aplikace na daný případ správní orgán podrobně zabýval: Správní orgán zohlednil jednotlivé relevantní okolnosti daného případu, jak polehčující, tak přitěžující. Bylo přihlédnuto, přihlédl k okolnostem polehčujícím, spočívajícím v tom, že žalobce nezpůsobil žádný závažný následek a že překročil nejvyšší dovolenou rychlost o spodní hranici limitu rychlosti, která je znakem dané skutkové podstaty. Na druhé straně byla zásadní přitěžující okolnost recidiva, když žalobce za poslední tři roky spáchal již 3 přestupky, z toho dva spočívaly opět v překročení dovolené rychlosti. Na základě tohoto správního uvážení byla uložena pokuta těsně nad polovinou, když v tomto bylo zjevně zohledněno především žalobcovo recidivní jednání. K jednání se žalobce nedostavil, ani se písemně nevyjádřil, proto pohnutka nemohla být objasňována. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nevyplývá porušení zákazu dvojího přičítání, neboť správní orgán neuvedl, že by hodnotil jako přitěžující okolnost samotná sankční sazba, pouze z jejího rozmezí vycházel. Odůvodnění výše uložené pokuty považuje soud za přezkoumatelné, dostatečně podrobné a logické.
12. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že nebylo prokázáno, zda bylo účelem měření zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Dle názoru soudu oprávněnost tohoto měření právě vyplývá přímo ze zákona, a to z pravomoci stanovené v ust. § 79a zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel.
13. Další námitka spočívala v tom, že policisté měřili dvě vozidla za sebou, což vyplynulo i z výpovědí svědků. K žalobcem tvrzené možnosti záměny obou vozidel dle závěru soudu nedošlo. Na záznamu z rychloměru je jednoznačně zaznamenáno pouze jedno konkrétní vozidlo s čitelnou RZ, vozidlo žalobce. Nadto z výpovědí svědků – zakročujících policistů vyplynulo, že byla v daném případě zastavena současně obě vozidla a každý z policistů projednal přestupek s jedním řidičem. I z toho vyplývá, že nemohlo dojít k záměně vozidel.
14. Pokud jde o žalobní námitku, že nebyl dodržen předepsaný úhel měření, k tomu žalobce uváděl, že předloží geometrickou analýzu měření, avšak nic dodatečně nedoložil. Proto

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

soud posoudil tuto námitku pouze jako obecné, konkrétním způsobem nepodložené tvrzení. O provedeném měření dle názoru soudu nevznikly důvodné pochybnosti, neboť správnost nastavení měřicího zařízení potvrdil platný ověřovací list, který je součástí správního spisu, a dále výpovědi policistů, kteří uvedli, že nastavení měřicího zařízení prováděli společně a podle návodu. Správnosti provedeného měření nasvědčuje i rychloměrem pořízený snímek, který zachycuje jediné vozidlo zhruba uprostřed snímku, zřetelně a s čitelnou RZ.

15. K námitce žalobce, že výrok prvostupňového rozhodnutí je nedostatečně určitý co do místa přestupku, zdejší soud uvádí, že označení názvem obce a upřesnění např. místem prodeje jablek, považuje za dostačující při identifikaci skutku tak, aby nemohlo dojít k jeho záměně. Toto upřesnění vychází z úředního záznamu policistů, má proto oporu ve spise. Žalobce proto nemusel být s takovým údajem zvlášť seznámen před vydáním rozhodnutí, nejedná se totiž o změnu právní kvalifikace skutku.
16. Pokud jde o námitku, týkající se nesouhlasu se zveřejňováním osobních údajů na webových stránkách NSS, ta se zdejšího soudu netýká, proto se jí nemohl zabývat.
1. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
2. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 15. dubna 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně